

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

15. prosince 2005 *

Ve spojených věcech C-232/04 a C-233/04,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími Arbeitsgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 5. května 2004, došlými Soudnímu dvoru dne 3. června 2004, v řízeních

Nurten Güney-Görres (C-232/04),

Gul Demir (C-233/04)

proti

Securicor Aviation (Germany) Ltd,

Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissechet, S. von Bahr, A. Borg Barthet (zpravodaj) a U. Lohmus, soudci,

generální advokát: M. Poiares Maduro,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. dubna 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG F. Kasperem, T. Wegmannem a L. Kolksem, Rechtsanwälte,
- za Securicor Aviation (Germany) Ltd C. Bergerem, Rechtsanwalt,
- za Spolkovou republiku Německo C.-D. Quassowskim, A. Tiemann, jakož i M. Lummou a U. Forsthoffem, jako zmocněnci,

— za Komisi Evropských společenství G. Rozetem, H. Kreppeltem a F. Erlbacherem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 16. června 2005,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu článku 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98).
- 2 Tyto žádosti byly podány v rámci sporů mezi N. Güney-Görres (C-232/04), G. Demir (C-233/04) a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG (dále jen „Kötter“), společností, která byla na základě smlouvy pověřena kontrolou cestujících a zavazadel na letišti v Düsseldorfu, jakož i jejich bývalým zaměstnavatelem Securicor Aviation (Germany) Ltd (dále jen „Securicor“), společností pověřenou dříve týmiž plněními na základě smlouvy, která byla vypovězena. Tyto zaměstnankyně podaly k Arbeitsgericht Düsseldorf (soud pro pracovní záležitosti) žalobu směřující proti Kötter, kterou se domáhaly, aby soud určil, že pracovní poměr existující mezi nimi a Securicor pokračoval s Kötter na základě článku 613 německého občanského zákoníku (Bürgerliches Gesetzbuch, dále jen „BGB“), kterým bylo zajištěno provedení směrnice 2001/23 do německého práva.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

- 3 Směrnice 2001/23 kodifikuje směrnici Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 61, s. 26), ve znění směrnice Rady 98/50/ES ze dne 29. června 1998 (Úř. věst. L 201, s. 88)
- 4 Rozsah působnosti směrnice 2001/23 je určen článkem 1 této směrnice, který stanoví:

„1. a) Tato směrnice se vztahuje na veškeré převody podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu na jiného zaměstnavatele, které vyplývají ze smluvního převodu nebo sloučení.

b) S výhradou písmene a) a následujících ustanovení tohoto článku se převodem podle této směrnice rozumí převod hospodářské jednotky, která si zachovává svou identitu, považované za organizované seskupení prostředků, jehož cílem je vykonávat hospodářskou činnost jako činnost hlavní nebo doplňkovou.

[...]“

- 5 Znění článku 1 směrnice 2001/23 je totožné se zněním článku 1 směrnice 77/187, ve znění směrnice 98/50, jejíž čtvrtý bod odůvodnění zní následovně:

„[...] právní jistota a transparentnost vyžadují vyjasnění pojmu převodu v souvislosti s judikaturou Soudního dvora; [...] toto vyjasnění nemění rozsah působnosti směrnice 77/187/EHS tak, jak byla vyložena Soudním dvorem.“ *(neoficiální překlad)*

- 6 Články 3 a 4 směrnice 2001/23 obsahují následující ustanovení:

„Článek 3

1. Práva a povinnosti, které pro převodce vyplývají z pracovní smlouvy nebo pracovního poměru platných ke dni převodu, jsou v důsledku převodu převedeny na nabyvatele.

[...]

Článek 4

1. Převod podniku, závodu, nebo části podniku nebo závodu nepředstavuje sám o sobě pro převodce nebo nabyvatele důvod k propouštění. Toto ustanovení však

nebrání propouštění z hospodářských, technických nebo organizačních důvodů, se kterými jsou spojeny změny stavu zaměstnanců.

[...]“

Vnitrostátní právo

- 7 Převod pracovních poměrů z důvodu převodu závodu a zákaz propouštění, který je logickým následkem tohoto převodu, jsou upraveny článkem 613 a BGB nazvaným „Práva a povinnosti v případě převodu závodu“. Toto ustanovení zní takto:

„1) Je-li převáděn závod nebo část závodu právním aktem na jiného vlastníka, přecházejí na tohoto vlastníka práva a povinnosti založené pracovní smlouvou platnou ke dni převodu. Jsou-li tato práva a povinnosti upraveny pravidly kolektivní smlouvy nebo podnikovou dohodou, stanou se obsahem právního poměru mezi novým vlastníkem a zaměstnancem a nemohou být změněny k újmě posledně jmenovaného před uplynutím jednoho roku od data převodu. Druhá věta se nepoužije, pokud jsou práva a povinnosti nového vlastníka upraveny ustanoveními jiné kolektivní smlouvy nebo jinou podnikovou dohodou. Před uplynutím lhůty stanovené v druhé větě mohou být tato práva a povinnosti změněny, pokud se kolektivní smlouva nebo podniková dohoda již nepoužije nebo pokud neexistuje vzájemná povinnost řídit se jinou kolektivní smlouvou, na jejímž použití se nový vlastník a zaměstnancem dohodli.

- 2) Bývalý zaměstnavatel a nový vlastník mají solidární odpovědnost za závazky uvedené v odstavci 1, vznikly-li tyto závazky před datem převodu a jsou-li splatné nejpozději do jednoho roku od tohoto data. Pokud se však tyto závazky stanou splatnými až po datu převodu, bývalý zaměstnavatel je odpovědný pouze v rozsahu odpovídajícím období, které uplynulo před datem převodu.
- 3) Odstavec 2 se nepoužije v případě zániku přeměnou právnické osoby nebo osobní společnosti.
- 4) Propuštění zaměstnance bývalým zaměstnavatelem nebo novým vlastníkem z důvodu převodu závodu nebo části závodu je neplatné a neúčinné. Právo ukončit pracovní poměr z jiných důvodů zůstává zachováno.
- 5) Bývalý zaměstnavatel nebo nový vlastník je povinen sdělit dotčeným zaměstnancům písemně a před převodem:

1. stanovené nebo navržené datum převodu,

2. důvod převodu,

3. právní, hospodářské a sociální následky převodu pro zaměstnance,

4. zamýšlená opatření týkající se zaměstnanců.

- 6) Zaměstnanec může písemně podat námitky proti převodu pracovního poměru ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení údajů uvedených v odstavci 5. Námitky mohou být sděleny bývalému zaměstnavateli nebo novému vlastníkovi.“

Skutkové okolnosti

- 8 Nurten Güney-Görres a G. Demir byly zaměstnány společností Securicor na dobu neurčitou jako bezpečnostní agentky přidělené ke kontrole cestujících a jejich zavazadel na letišti v Düsseldorfu.
- 9 Podle smlouvy uzavřené dne 5. dubna 2000 s Německým státem, zastoupeným Bundesministerium des Inneren (spolkové ministerstvo vnitra, dále jen „BMI“), byla Aviation Defence International Germany Ltd pověřena kontrolou cestujících a jejich zavazadel na letišti v Düsseldorfu v souladu se zněním třetí věty článku 29 c odst. 1 zákona o letecké dopravě (Luftverkehrsgesetz), ve znění ze dne 27. března 1999 (BGBl. 1999 I, s. 550). Securicor převzala plnění této smlouvy, jejíž platnost skončila dne 31. prosince 2003.
- 10 Podle ustanovení uvedené smlouvy, poskytoval Německý stát společnosti Securicor vybavení letecké bezpečnosti nezbytné k provádění kontrol cestujících, přičemž toto vybavení obsahovalo zejména rámové detektory, pojízdný koberec vybavený systémem automatické prohlídky rentgenovými paprsky (zařízení pro kontrolu zavazadel a prosvěcovací přístroje), ruční detektory, jakož i detektory výbušnin.

- 11 Securicor zaměstnávala 306 zaměstnanců, z nichž bylo 295 přiděleno výhradně ke kontrole cestujících. Agenti přidělení k provádění posledně uvedeného úkolu prošli zvláštním nejméně čtyřtýdenním školením a museli složit zkoušku asistenta letecké bezpečnosti a získat zmocnění veřejné moci opravňující je k výkonu kontrolních činností. Tito zaměstnanci byli umístěni pod vedení příslušné služby Bundesgrenzschutz (spolková policie pro ochranu hranic) při provádění kontroly cestujících.
- 12 Dopisem ze dne 5. června 2003 sdělilo BMI společnosti Securicor, že smluvní vztahy vyplývající ze zakázky zadané za účelem kontroly cestujících na letišti v Düsseldorfu nebudou prodlouženy po 31. prosinci téhož roku. BMI oznámilo dne 16. září 2003 Securicor zadání této zakázky společnosti Kötter.
- 13 Jednatel společnosti Kötter v odpovědi na žádost Securicor prohlásil, že nemá zájem o převod závodu. Krom toho dopisem ze dne 17. listopadu 2003 sdělila Kötter Securicor, že má v úmyslu převzít zaměstnance této posledně zmíněné společnosti pouze ve velice omezeném rozsahu.
- 14 Securicor vypověděla dopisy ze dne 26. listopadu 2003 pracovní smlouvy s účinností od 31. prosince 2003, které ji zavazovaly vůči N. Güney-Görres a G. Demir. Vypověděla rovněž smlouvy se všemi ostatními zaměstnanci zaměstnanými v rámci zakázky zadané Německým státem.
- 15 Dne 31. prosince 2003 přestala Securicor plnit na letišti Düsseldorf úkoly kontroly, kterými ji tento stát pověřil.

- 16 Od 1. ledna 2004 zajišťovala Kötter na základě smlouvy uzavřené s Německým státem kontrolu cestujících pohybujících se na uvedeném letišti a jejich zavazadel. Předmět smlouvy byl v podstatě totožný s předmětem zakázky uzavřené se Securicor. Kötter používala taktéž vybavení letecké bezpečnosti náležící Německému státu.
- 17 Kötter převzala téhož dne 167 zaměstnanců, které dříve zaměstnávala Securicor, avšak Nurten Güney-Görres a G. Demir nebyly mezi nimi zahrnuty. Zaměstnanci převzatí společností Kötter a přidělení ke kontrole cestujících byli rovněž umístěni pod dohled příslušné služby Bundesgrenzschutz.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 18 Spory v původním řízení se týkají otázky, zda vypovězení dotčených pracovních smluv společností Securicor počínaje dnem 31. prosince 2003 ukončilo pracovní poměry mezi žalobkyněmi v původním řízení a Securicor nebo mezi žalobkyněmi v původním řízení a Kötter, nebo zda naopak pracovní poměry byly vzhledem k tomu, že toto vypovězení smluv spadá do rámce převodu podniku, převedeny na Kötter prostřednictvím převodu podniku ve smyslu článku 1 směrnice 2001/23.
- 19 Arbeitsgericht Düsseldorf se domnívá, že výsledek sporů závisí na výkladu pojmu „převod podniku“ ve smyslu článku 1 směrnice 2001/23.
- 20 Předkládající soud uvádí, že podle judikatury Soudního dvora představuje existence převodu provozních prostředků na úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku jednu z okolností charakterizujících převod závodu. Uvedený soud si klade otázku, zda

právo Společenství umožňuje podmínit existenci převodu provozních prostředků jejich použitím v rámci vlastního hospodářského využití, což je kritérium zavedené judikaturou Bundesarbeitsgericht (spolkový soud pro pracovní záležitosti).

- 21 Arbeitsgericht Düsseldorf má za to, že za účelem vyřešení sporů v původním řízení je rozhodující otázka, zda byl uskutečněn převod ze strany společnosti Securicor na společnost Kötter vybavení letecké bezpečnosti představujícího provozní prostředky, zejména rámových detektorů, pojízdného koberce vybaveného systémem automatické prohlídky rentgenovými paprsky (zařízení pro kontrolu zavazadel), ručních detektorů, jakož i detektorů výbušnin.
- 22 Předkládající soud se domnívá, že toto vybavení nebylo předmětem vlastního hospodářského využití, neboť jeho údržba příslušela Německému státu, zadavateli, který musel také nést náklady. Dotyční úspěšní uchazeči o veřejnou zakázku neměli navíc žádnou možnost používat toto vybavení pro vlastní účely. Nemohli z něj získat ani dodatečnou hospodářskou výhodu, ani určovat povahu či rozsah využití daného vybavení. Zadávací dokumentace kromě toho stanovila povinnost toto vybavení používat.
- 23 Za těchto podmínek se Arbeitsgericht Düsseldorf rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je při přezkumu existence převodu závodu podle článku 1 směrnice 2001/23/ES – nezávisle na otázce vlastnických vztahů – v případě nového zadání zakázky a v rámci celkového posouzení podmíněno konstatování převodu provozních

prostředků ze strany původního úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku na nového úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku tím, že jsou tyto prostředky přenechány posledně uvedenému pro účely vlastního hospodářského využití? Je v důsledku toho pro připuštění existence převodu provozních prostředků nezbytné, aby bylo úspěšnému uchazeči o veřejnou zakázku přiznáno právo rozhodnout o jejich způsobu využití v jeho vlastním hospodářském zájmu? Je proto nutné rozlišovat podle toho, zda provozní prostředky zadavatele představují ‚předmět‘ nebo ‚prostředek‘ plnění poskytovaného úspěšným uchazečem o veřejnou zakázku?

2) V případě, že Soudní dvůr odpoví na první otázku kladně:

a) Je přiřazení provozních prostředků k vlastnímu hospodářskému využití vyloučeno tehdy, když zadavatel poskytne provozní prostředky úspěšnému uchazeči o veřejnou zakázku k pouhému užívání a údržbu, včetně s ní spojených nákladů, zajišťuje sám?

b) Jedná se o vlastní hospodářské využití úspěšným uchazečem o veřejnou zakázku, používá-li v rámci kontroly cestujících na letištích rámové detektory, ruční detektory a prosvěcovací zařízení poskytnuté zadavatelem?“

²⁴ Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 9. července 2004 byly věci C-232/04 a C-233/04 spojeny pro účely písemné části, ústní části a rozsudku.

K předběžným otázkám

- 25 Podstatou první otázky předkládacího soudu je, zda v kontextu posouzení existence převodu závodu podle článku 1 směrnice 2001/23 je konstatování převodu provozních prostředků ze strany původního úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku na nového úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku podmíněno tím, že jsou tyto prostředky přenechány posledně uvedenému pro účely vlastního hospodářského využití. Druhou otázkou, kterou předkládající soud klade v případě kladné odpovědi na první otázku, je požadováno, aby Soudní dvůr vymezil rozsah tohoto pojmu vlastní hospodářské využití.
- 26 Securicor uplatňuje, že podle judikatury Soudního dvora je kritérium převzetí hlavních provozních hmotných prostředků splněno, jestliže nový provozovatel tyto prostředky používá. Skutečnost, zda je provozovatel používá v rámci vlastních dispozičních pravomocí, nebo podle pokynů zadavatele, není relevantní. Securicor tedy uplatňuje, že kritérium vlastního hospodářského využití nemůže být přijato.
- 27 Německá vláda a Kötter uplatňují, že rozhodujícím kritériem pro určení existence převodu provozních prostředků původního úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku na nového úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku spočívá ve skutečnosti, že tyto prostředky byly přenechány posledně uvedenému pro účely vlastního hospodářského využití. Tvrdí, že toto kritérium je v souladu s judikaturou Soudního dvora. Podle uvedené vlády musí být tento pojem chápán tak, že nový úspěšný uchazeč o veřejnou zakázku používá provozní prostředky v rámci vlastních dispozičních pravomocí a výpočtu vlastních nákladů za účelem získání dodatečné hospodářské výhody. Německá vláda má naopak za to, že otázka, zda provozní prostředky poskytnuté zadavatelem představují ‚předmět‘, nebo ‚prostředek‘ plnění poskytovaného úspěšným uchazečem o veřejnou zakázku, sama o sobě neumožňuje provést jasné vymezení.

- 28 Komise Evropských společenství zastává názor, že je třeba odpovědět na první otázku záporně. Má za to, že otázka výkladu pojmu „převod provozních prostředků“ nemůže být posuzována odděleně od ostatních kritérií, které je třeba zkoumat při přezkumu existence převodu podniku. Pokud jde o kritérium převodu hmotných provozních prostředků, Komise uvádí, že je nezpochybnitelné, že zaměstnanci zaměstnaní společností Kötter používali od 1. ledna 2004, stejně jako zaměstnanci Securicor, takové hmotné provozní prostředky, jakými jsou rámové detektory, zařízení pro kontrolu zavazadel, ruční detektory a detektory výbušnin. Komise připomíná judikaturu Soudního dvora, podle níž není příliš důležité, zda prostředky náleží úspěšnému uchazeči o veřejnou zakázku, či nikoliv. Komise má za to, že judikatura Bundesarbeitsgericht, která omezuje přičitatelnost provozních prostředků závodu úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku v tom smyslu, že je možná pouze za podmínky, že „jsou provozní prostředky poskytnuty oprávněnému za účelem vlastního hospodářského využití“, není v souladu se směrnicí 2001/23.

Závěry Soudního dvora

- 29 Podle čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice 2001/23 se „tato směrnice vztahuje na veškeré převody podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu na jiného zaměstnavatele, které vyplývají ze smluvního převodu nebo sloučení“.
- 30 Podle čl. 1 písm. b) téhož článku „se převodem podle této směrnice rozumí převod hospodářské jednotky, která si zachovává svou identitu, považované za organizované seskupení prostředků, jehož cílem je vykonávat hospodářskou činnost jako činnost hlavní nebo doplňkovou“. Podle čtvrtého bodu odůvodnění směrnice 98/50 bylo toto upřesnění zavedeno k vyjasnění pojmu převod ve světle judikatury Soudního dvora.

- 31 Podle této judikatury je cílem směrnice 2001/23 zajistit nepřetržitost pracovních poměrů existujících v rámci hospodářské jednotky nezávisle na změně vlastníka. Rozhodující kritérium pro určení existence převodu ve smyslu této směrnice je tedy otázka, zda si dotčená jednotka zachovává svou identitu, což vyplývá zejména ze skutečného pokračování v provozu nebo jeho převzetí (viz zejména rozsudky ze dne 18. března 1986, *Spijkers*, 24/85, Recueil, s. 1119, body 11 a 12; a ze dne 11. března 1997, *Süzen*, C-13/95, Recueil, s. I-1259, bod 10, a ze dne 20. listopadu 2003, *Abler* a další, C-340/01, Recueil, s. I-14023, bod 29).
- 32 K použití směrnice 2001/23 je však třeba, aby se převod týkal pevně organizované hospodářské jednotky, jejíž činnost není omezena na provedení určitého díla (viz zejména rozsudek ze dne 19. září 1995, *Rygaard*, C-48/94, Recueil, s. I-2745, bod 20). Pojem jednotky odkazuje tedy na organizované seskupení osob a prostředků, které umožňuje výkon hospodářské činnosti, která sleduje vlastní cíl (viz zejména výše uvedený rozsudek *Süzen*, bod 13, a výše uvedený rozsudek *Abler* a další, bod 30).
- 33 K určení toho, zda jsou podmínky převodu pevně organizované hospodářské jednotky splněny, je třeba vzít v úvahu všechny skutkové okolnosti charakterizující dotčenou operaci, mezi kterými se vyskytují zejména typ podniku nebo závodu, o který se jedná, převedení, nebo nepřevedení takových hmotných prostředků, jako jsou budovy a movitý majetek, hodnota nehmotných prostředků v době převodu, převzetí, nebo nepřevzetí podstatné části původních zaměstnanců novým vedením podniku, převedení, nebo nepřevzetí klientely, jakož i stupeň podobnosti činností vykonávaných před a po převodu a délka případného pozastavení těchto činností (viz zejména rozsudek ze dne 19. května 1992, *Redmond Stichting*, C-29/91, Recueil, s. I-3189, bod 24; jakož i výše uvedené rozsudky *Spijkers*, bod 13, *Süzen*, bod 14, a výše uvedený rozsudek *Abler* a další, bod 33).
- 34 Tyto skutečnosti představují nicméně pouze částečné aspekty celkového posouzení, které je třeba provést, a nemohou být proto hodnoceny samostatně (viz výše uvedené rozsudky *Spijkers*, bod 13; *Süzen*, bod 14, a *Abler* a další, bod 34).

- 35 Vnitrostátní soud musí při svém posuzování skutkových okolností, které charakterizují dotčenou operaci, vzít v úvahu typ podniku nebo závodu, o který se jedná. Z toho vyplývá, že význam, který má být přiznán jednotlivým kritériím charakterizujícím existenci převodu podniku ve smyslu směrnice 2001/23, se nezbytně liší v závislosti na vykonávané činnosti, ba dokonce na výrobních nebo provozních postupech používaných v podniku, závodu nebo v dotčené části závodu (viz výše uvedený rozsudek Süzen, bod 18; rozsudek ze dne 10. prosince 1998, Hidalgo a další, C-173/96 a C-247/96, Recueil, s. I-8237, bod 31, a výše uvedený rozsudek Abler a další, bod 35).
- 36 Cílem otázek položených Arbeitsgericht Düsseldorf je vymezit podmínky, za nichž je možné se domnívat, že je splněna jedna ze skutečností, ke kterým je třeba přihlídnout, a sice skutečnost týkající se převodu provozních prostředků. Předkládající soud se táže, zda je konstatování převodu provozních prostředků podmíněno tím, že jsou tyto prostředky přenechány pro účely vlastního hospodářského využití.
- 37 V tomto ohledu je namístě připomenout, že ze samotného znění článku 1 směrnice 2001/23 vyplývá, že rozsah působnosti této směrnice se vztahuje na všechny případy změny v rámci smluvních vztahů fyzické nebo právnické osoby odpovědné za provozování podniku a která z tohoto důvodu přebírá závazky zaměstnavatele vůči zaměstnancům podniku, aniž by bylo důležité, je-li vlastnictví hmotných prostředků převedeno (výše uvedený rozsudek Abler a další, bod 41 a uvedená judikatura).
- 38 V bodě 42 uvedeného rozsudku Abler a další Soudní dvůr rozhodl, že okolnost, že hmotné prostředky převzaté novým podnikatelem nenáležely jeho předchůdci, nýbrž byly poskytnuty zadavatelem, nemůže vést k vyloučení existence převodu podniku ve smyslu směrnice 77/187.

- 39 V tomto ohledu nic nenasvědčuje tomu, že vlastní hospodářské využívání provozních prostředků převzatých úspěšným uchazečem o veřejnou zakázku je rozhodující skutečností při ověřování existence převodu provozních prostředků.
- 40 Takové kritérium nevyplývá ze znění směrnice 2001/23 ani z jejího cíle, kterým je zajistit ochranu zaměstnanců v případě změny podniku a umožnit uskutečnění vnitřního trhu.
- 41 Okolnost, že jsou hmotné prostředky převzaty novým úspěšným uchazečem o veřejnou zakázku, aniž by mu byly tyto prostředky přenechány pro účely vlastního hospodářského využití, nemůže tedy vést k vyloučení existence převodu provozních prostředků ani existence převodu podniku ve smyslu směrnice 2001/23.
- 42 Je tedy namístě odpovědět na první otázku položenou předkládajícím soudem tak, že článek 1 směrnice 2001/23 je třeba vykládat v tom smyslu, že při přezkumu existence převodu závodu podle tohoto článku v případě nového zadání zakázky a v rámci celkového posouzení nepředstavuje konstatování převodu provozních prostředků za účelem vlastního hospodářského využití podmínku nezbytnou pro konstatování převodu těchto prostředků ze strany původního úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku na nového úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku.
- 43 Vzhledem k tomu, že odpověď Soudního dvora na první otázku je záporná, není namístě odpovídat na druhou otázku.

- 44 Je věcí vnitrostátního soudu určit ve světle všech uvedených skutečností a v rámci celkového posouzení, zda ve věci v původním řízení došlo k převodu závodu. V tomto ohledu je třeba připomenout, že převod provozních prostředků představuje pouze částečný aspekt celkového posouzení, které musí vnitrostátní soud provést při přezkumu existence převodu závodu ve smyslu článku 1 směrnice 2001/23.

K nákladům řízení

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů je třeba vykládat v tom smyslu, že při přezkumu existence převodu závodu podle tohoto článku v případě nového zadání zakázky a v rámci celkového posouzení nepředstavuje konstatování převodu provozních prostředků za účelem vlastního hospodářského využití podmínku nezbytnou pro konstatování převodu těchto prostředků ze strany původního úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku na nového úspěšného uchazeče o veřejnou zakázku.

Podpisy.